

Kiss Virág

Kereskedelem és marketing szak, BA II. évfolyam

2018/2019. tavaszi félév

Lyon, Franciaország

ESDES Université Catholique de Lyon

Gondolatban az Erasmus kalandom évekkkel előbb kezdődött, mint maga az utazás. Az a dolog volt, amit mindig is tudtam, hogy nagyon szeretnék megcsinálni. Annyi ismerőstől, barátától és rokontól hallottam a történeteiket, olvastam beszámolókat blogokon, a kari honlapon, de sokáig nagyon távolinak tűnt, érlelődött bennem. Tavaly ősszel aztán valami kattant, elmentem a karon szervezett Erasmus tájékoztató délutánra és a jelentkezési idő előtt két nappal, az utolsó pillanatban adtam be a pályázatomat. Már akkor is éreztem, hogy életem egyik legjobb döntését hozom meg.

Nem fűztem határozott elvárásokat és elképzeléseket a kint töltött félévemhez, de biztos voltam benne, hogy teljesen másképp fogom látni a világot ez után a négy hónap után. Így is lett, nemcsak megváltozott a gondolkodásom, de olyan sokat tanultam a többi cserediáktól és cserediákról, ami közelebb hozott hozzájuk és az ő szeletükhöz a világban. Úgy tudom legjobban megfogalmazni, hogy változást vártam az Erasmustól, amit bőséggel szolgáltatott.

Akármennyire is nagy kaland és boldogság volt ez a pár hónap, természetesen voltak kisebb-nagyobb küzdelmek az utam során. A legelső és talán legnagyobb bukkanóm a megérkezésem utáni hatodik napon a telefonom ellopásának története volt. Nagyon megnehezítette a tájékozódásomat és rengeteget rontott a biztonságérzetemen a következő egy hét, ami alatt a kis kutyüm nélkül kevergtem az ismeretlen nagyvárosban, ahol még alig ismertem pár arcot, őket is csak futólag. Utólag természetesen megtaláltam a dolog jó oldalát és tanultam is belőle, de akkor csak egy hatalmas szerencsétlenségnek éreztem, az is biztos. Ez az eset volt egyben az első találkozásom egy másik problémaforrással, a francia bürokráciával, ami sok fejfájást okozott nekem a félévem során. Minden adminisztrációs folyamat ötször annyi időbe telik, mint amire az ember számít, ezer dokumentum és papír szükséges mindenhez és akár a rendőrségről, akár a szociális támogatási irodáról beszélek, egyikben sem volt egyetlen ember sem, aki meg tudott volna szólalni angolul (Lyon mégse Párizs végtére is). A félév előrehaladtával ez egyre kevesebb problémát okozott, de az elején azért hátráltatott. A legjobb megoldás általánosítva az összes felmerülő gondomra a minél gyorsabb segítségkérés volt, ami nem csak a kétségbeesettséget előzte meg nagyszerűen, de

hamarabb is megoldotta a szóban forgó problémát. Szerencsére bőven akadtam segítőkész és barátságos helyekre, akik ott segítettek, ahol tudtak és megdicsérték a bukdácsoló franciámat is. Sokat tanultam a francia életmódról, a kevésbé stresszes/lehangolt hétköznapjaikról és arról, hogy hogyan fogják fel az életet. Náluk a stressz egyszerűen nem prioritás és ez egy fontos lecke volt számomra.

A kiutazás igazából meglehetősen egyszerű volt, habár mivel fix időpontos dolog volt, ezért a repjegy nagyon drága volt, főleg a záros határidő miatt. Erre érdemes figyelni és minél előbb megvenni, amennyiben lehetséges, de ez most nekem így sikerült. Hazafelé már a jó helyismeretem és a jó tervezhetőség miatt az utazásom ára a töredéke volt az odafelé menetnek. A lakhatás megoldása szintén nem okozott problémát, az egyetem kollégiumi elhelyezéssel foglalkozó irodájának segítségével foglaltam a szobámat, amely bár egy igen egyszerűen felszerelt tíz négyzetméteres szobácska volt, de viszonylag jó áron biztosították (267 €, ami a fele egy átlagos privátban bérelt szobának), így maradt pénz utazni is szerencsére.

Lyon nagyon jó választás volt mobilitási célpontnak, ugyanis, mint Franciaország harmadik legnagyobb városa, tele van élettel, mozgalmas és rendkívül diákbarát, mindez a csillagászati árak nélkül. A földrajzi elhelyezkedése is jó, mert központi, így könnyű utazgatni. A helyi közlekedés a hazaihoz képest drága, viszont a minőségéhez és az ottani árszínvonalhoz képest nem olyan rossz (30 € diákoknak a bérlet havonta), könnyű A-ból B-be eljutni, úgyhogy nincs ok panaszkodni. Alternatívaként nagyszerű a kiterjedt biciklihálózat, ami elképesztően olcsó és elektromos roller is van bőven elszórva a városban.

Az étterembe járásnak nagy kultusza van Lyonban a bouchon-kultúrával, de alapvetően igencsak drága dolog bármi olyat enni, amit nem te főztél. Ehhez hozzá kellett szoknom és kitapasztalnom, hogy mit és hol érdemes enni, ha erre kerül a sor. A gasztronómia egyébként szuper, nem véletlenül Lyon az ország szíve ebből a szempontból. Mindenképpen olcsóbb azért a hétköznapokban az embernek magára főzni, mert rengeteget lehet vele spórolni, de hiba lenne nem megismerkedni a helyi ételkultúrával, főleg mivel Lyonban ilyen színes és nagyvárú.

A város és az egyetemi élet rengeteg szórakozási lehetőséget biztosított számunkra, kirándulásoktól kezdve, főzőleckéken át az örült Erasmus bulikig. Nagyon sok emlékezetes délutánt és estét töltöttünk a többiekkel az egyetem programjain és a város éjszakai életében. Az alkohol nagyon drága egyébként, ha szórakozóhelyen veszi az ember, úgyhogy jelentősen megdobja az ember költségeit, ha sokat jár el. Az általános megélhetési költségek nagyban függenek az ember életmódjától és a költségek szokásaitól. Általánosságban elmondható, hogy

drága Franciaországban élni, főként egy magyar diáknak, a helyieknek kevésbé. Sokat lehet spórolni, ha az ember magán szállás helyett a CROUS állami kollégiumaiban lakik, és ha az idő nagyobb részében nem étteremben eszik, hanem inkább főz.

Őszintén megvallva a lyoni ESN szervezethez a félév során egyáltalán nem volt szerencsém. Pár programjukat láttam a Facebookon, de a mi egyetemünk cserediákjai nem voltak bevonva ezekbe és a mentorprogramjukkal sem találkoztam. Főként a város Erasmusosainak szervezett bulikban mutatkozott meg a tevékenységük. Minket az ESDES-en működő International Students Club (ISC) felügyelt és az általuk szervezett rendezvényeken és bulikon vettünk részt.

Teljesen más az oktatás metodikája a hazaihoz képest Franciaországban. Mielőtt megkezdtem külföldi tanulmányaimat, sok helyről hallottam hírét, hogy mennyire csoportmunka- és projektalapú az oktatás arrafelé. Először ez kissé visszariasztott, ám amint belekerültem, egyre jobban megkedveltem ezt a módszert, a teljes megelégedésemet pedig a vizsgahét befejeztével tudtam kifejezni. Természetesen a félév során nem mindig volt kedvem megírni a beadandót, nyaggatni a csoporttársaimat, hogy dolgozzanak, viszont amikor a vizsgához kerültem, tudtam, hogy miről szól a tárgy, tudtam, hogy hogyan kell alkalmazni, a megtanult módszereket és elméleteket. Nem is beszélve arról, hogy a vizsgák nem a lexikális tudásra épülnek, hanem a feladatok nyolcvan százaléka esettanulmány, avagy a megtanultak alkalmazása önállóan egy gyakorlati példán szemléltetve. Egy szó, mint száz, meg vagyok elégedve a néha kissé rendezetlen, kissé összevissza francia oktatással és úgy érzem, hogy értékes tudásra tettem szerint a külföldi félévem során. Még akkor is, ha a hétről hétre változó órarenddel nem igazán sikerült megbarátkozni.

Hogy mit jelentett számomra az Erasmus? Lehetetlen összefoglalni pár mondatban. Nekem többet adott, mint amire számítottam. Látszólag a földrajzi helyzetemben következik be a legnagyobb változás, a valóságban pedig éppen hogy minden másban. Az Erasmus eső és napsütés; sokszor az egyik, sokszor a másik erősebb, de amikor visszanezel, egy csodás szivárvány az egész. Annyira élvezetes volt ennyiféle emberrel megismerkedni, kiszélesíteni a látókörömet, elsőkézből tanulni olyan dolgokról, amik korábban elérhetetlenek tűntek és életre szóló barátságokat kötni megannyi különböző, de varázslatos emberrel. A lényeg, hogy sokkal kisebbnek tűnik a Földünk egy ilyen élmény után.

Amennyiben érdekel az Erasmus, akár egy pillanatra is, de elgondolkoztál már azon, hogy milyen lenne megtapasztalni ezt a hatalmas kalandot, azt ajánlom, hogy vágj bele, mert nincs vesztenivalód. Egyet kivéve minden értelemben gazdagabb leszel. 😊

